

wee alla waiutab, selle silmad lähhåwad pimme-
daks, ja kust ihhonahhal wåhhegi wigga on, seált
tunneb innimenne weest fibbedat wallo. Monni
påáw párrast sedda on ihho úmber nago öllikord
weel tunda, mis wessi naljalt árra ei wóttta, eht
nahk lóbb fáttetama ja ennast árrakorima. Se on
sesamma járw, mis siis sündis, kui Jehowa Godo-
ma ja Komorra linnad, rahwa ülleannetusse párrast,
Ma peált árrakautas. (I Mos. R. 19 peat.)

Jüri kuu sees, ühhel illusal selgel pával, láf-
sime Jerusalemma pohjapoolsest wårrawast wålja,
Sekemi ja Maatsaretti pole käima. Te käib muist
üle kíowviste palja mággede, muist laiaast orgudest
lábbi, kus ölliuid kašwab. Õhto saime senna
kitsa orrusse, kus Samaria Ma Sekemi eht Sigari
lin seisab, (I Mos. R. 7, 12.) mis nüúd Maablus-
sek's nimmetawad. Kus org haffab, seál meile nái-
veti sedda Jakobi kaewo, kus Jesus ištus jures, ja
Samaria naese käest wet kússis juu, ja tedda öppes-
tas. (Joann. 4 p.)

Sekemi lin on illus náhha, mäe vero peále ehhi-
tud, kest rohhoaedade wahhele, ning mitto selget wee
hallikast kóssutawad aiapuud ja rofid. Seál meile
ka Josepi ja Josua hauad náidati. Teisel hommi-
ful páwa toustes, láfsime seált eddas, kuni wi-
maks Maatsaretti saime, kus Jesus üleskaswiš.
Lin polle nüúd muud kui agga kúlla, honed weiked

ja maddalad. Agga seálgí on üks wågga uhfe
floöster omma firrikoga. Kori al on üks lobas,
kus, kuida seált rahwas útlewad, ingel Raabriel
Mariale kolutas, et Onnisteegia temmast piddi sún-
dima. Teine sammas sedda paika táhhendab, kus
ingel, teine sedda kus Maria seisnud. Kirriko lig-
gidal on pişike kabbel, seál kus Josepi tötubba
piddand ollema; seált wåhhå maad on se foggo-
busse kooda, kus Kristus öppetas. Línnna ees on
teine floöster ühhe járso mäe falda peál, ning peab
se sesamma mäe harri ollema, kust Juharähwas Je-
sus tahthid ülle faela mahhatukkutada. (Euf. 4 p.
29 f.)

Påáw olli jo förges taewas, kui Maatsarettist
árraláfsime, Kalilea merd waatma, mis ka pühhas
firjas Tiberia merre ja Renetsareti járve nimmel
käib. Käisime ühhe mäe jalla alt edbassi, mis ön-
ništamiste mäe nimme fannab, sellepárrast et Kris-
tus seált üllerwalt omma mäejutlusse piddanud, mis
nende fannadega haffab: On sad on n. t. s. Ti-
beria linnas, kuhho peagi saime, on üks Peetrusse
firrik, seálsammas, kus, kuida arvatakse, Apostel
Peetrus ellanud, eht kus ta nota járvesse heitnud,
ja Kristus tedda jüngriks árrawallitsenud. — Járvo
on kaks pennikoorma pikkutässä, ja liggi penni-
koorm laiutässä. Ei seál nüúd allussega fallo pü-
ta, waid fallamehhed astuwad pohja pool járve